

W dalszym ciągu wykazuje niedomagania w ustawie o wolnym przemyśle drukarskim.

Drugi punkt porządku dziennego referował tow. dr. Grossfeld. W pięknym przemówieniu wykazał tragiczny koniec robotnika, który przez lat kilkadziesiąt pracował dla dobra społeczeństwa, nie mając na starość żadnego ubezpieczenia. Rząd, który przed wyborami pocieszał projektem o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy, teraz go wycofał. Dlatego też i drukarze, wspólnie z całą klasą pracującą w Polsce, powinni się przylączyć do protestu przeciw wycofaniu projektu ustawy.

Przemówienie tow. dra Grossfelda wyngroziło zebrani hucznie oklaskami.

Po odczytaniu i podpisaniu przez wszystkich obecnych protestu, wniesionego do M. O. S. i po udzieleniu przez referenta pewnych wyjaśnień na interpelacje kolegów, kol. przew., dziękując tow. drowi Grossfeldowi za przemówienie, zamknął Zgromadzenie.

PROTOKOŁY Z POSIEDZEŃ

Lwów. [Protokół z posiedzenia Wydziału Gł., „Ognisko”, odbytego dnia 10 lipca 1929 r.] Przewodniczy kol. Garliński, sekretarzuje w zast. kol. Buniak. Nieobecni, usprawiedliwieni: kol. Kusyk, Kwaśniewski, Benrad G., Moszyński, Terlecki, Musij J. — Protokół z poprzedniego posiedzenia przyjęto. — Następnie kol. Garliński zdał sprawę z konfliktu wynikłego w drukarni p. Dankiewicza w Stanisławowie. Po wyczerpującej dyskusji, uchwalono wysłać celem interwencji w Stanisławowie kol. Niemczewskiego. — Kol. Rząsie Sylwerjuszowi przyznano zapomogę nadzwyczajną z dniem zwolnienia go z ćwiczeń wojskowych. — Kol. Szczepańskiemu Józefowi uchwalono zapomogę nadzwyczajną od tyg. 28. — Podania kol. Sowiaka Stanisława ze Strzya o zapomogę nadzwyczajną nie uwzględniono. — Przyjęto do Stow. i Związku kol. Hessela Jerzego, wypisanego dnia 30 czerwca 1929 r. w drukarni I. Jaegera, bez wpisu. — Przyznano zapomogę dla chorych na przeciąg dni 14 kol. Heftmanowi Nachm. — W sprawie podania kol. Grünspana Dawida który przebywał w Krakowie, uchwalono odnieść się do Oddziału krakowskiego, czy zgodzi się na jego przyjęcie. — Kol. J. Mazurkiewicza uchwalono zwolnić od placenia wkładek na czas pozostawania w leczeniu na koszt własny. — Kol. Maćkówkę K. uchwalono zatrzymać na liście bk. oraz przyznano mu zapomogę nadzwyczajną na przeciąg 6 tygodni. — Przyjęto do wiadomości wyrok Sądu polubownego w sprawie kol. Wassermann A. i tow. — Przyjęto do wiadomości pismo Filii przemyskiej, zaś załączone podanie kol. Wileczyńskiego Kazimierza postanowiono odłożyć do czasu zasięgnięcia informacji w Oddziale poznańsko-pomorskim. — Przeniesiono w stan inwalidowy, po wybraniu ustawowego zasiłku chorobowego z Kasy chorych, kol. Wasilewskiego Alojzego.

Lwów. [Protokół z posiedzenia Wydziału Gł., odbytego dnia 19 lipca 1929 r.] Przewodniczy kol. Garliński L., sekretarzuje kol. Martyn A. Nieobecni, usprawiedliwieni: kol. Kusyk, Kwaśniewski, Benrad G., Moszyński Z., Terlecki St., Musij J. — Protokół przyjęto bez zmian. — Kol. Garliński zapoznaje obecnych z dalszym przebiegiem akcji toczącej się w Stanisławowie w drukarni p. Dankiewicza, oraz przedstawił delegata kol. Eljana, który przyjechał specjalnie na to posiedzenie. Po przedstawieniu jeszcze różnych szczegółów przez kol. Eljana, i po przeprowadzonej dyskusji, uchwalono wysłać do Stanisławowa kol. Niemczewskiego do dalszego prowadzenia pertraktacji w celu zażegnania wynikłego tam konfliktu. — Wpływy: kol. Sledzińskiemu K. przyznano zapomogę chorobową na przeciąg 3 tygodni. — Zwolniono od placenia wkładek przez 3 tyg. kol. Łyna M., który wyjeżdża na koszt własny do Mikuliczyna. — Kol. Malinowskiemu Władysławowi przyznano zapomogę za dwa tygodnie, oraz zwolniono go od placenia wkładek za czas wymieniony. — Kol. Martynowi A. przyznano 3-tyg. zasiłek chorobowy. — Zezwolono na przebywanie w Kołomyi w czasie bezkondycjonowania kol. Józefowi Kiczakowi ze Stanisławowa. — Odmówiono zapomogę nadzwyczajną kol. Korczyńskiemu Fr., z powodu niezastosowania się do zarządzeń organizacji. — Przyjęto do Związku za wpisem kol.

Jakóba Jakobiego z Rzeszowa. — Przyznano zapomogę dla chorych na czas pobytu w sanatorium w Bystrej kol. Preidlowi Kl. — Kol. Danesowski K. przyznano 3-tyg. zapomogę na wyjazd. — Kol. Peczenikowi S. przyznano na wyjazd zagranicę zapomogę nadzwyczajną w wysokości 4 tygodni. — Kol. Józefowi Polowi przyznano zapomogę 2-tyg. na wyjazd w celu poratowania zdrowia — Kol. Goldsteinowi Salomonowi ze Stanisławowa przyznano 4-tygodniową zapomogę dla chorych, po wykorzystaniu urlopu ustawowego. — Przyjęto do wiadomości pismo Oddziału krakowskiego, zawiadamiające o konflikcie cennikowym w drukarni „Grafja” w Krakowie. — Pismo Nowaka Józefa z Przemysła polecono przesłać Filii przemyskiej. — Przyjęto do wiadomości pismo kol. Bojarzyńca z Drohobycza.

Lwów. [Wydział Sekcji Personalu pomocniczego, 31. VII. 1929.] — Polakównę Helenie wstrzymano zapomogę z powodu nieobjęcia kondycji. — Onufryk Annie wstrzymano zapomogę na podstawie doniesienia, że pracuje w niecennikowej drukarni. — Podwyższono nadzwyczajną zapomogę przez 10 tygodni Bogusz Anieli na 14 zł., Masłowskiej Petroneli na 10'50. — Landkamera Jana przeniesiono w stan inwalidowy. — Czapanowej P. i Landkamerowi przyznano jednorazowo po 25 zł. — Rezygnację tow. Grabowskiej z powodu uciążliwej choroby przyjęto i polecono tow. Maćkówce prowadzić Biuro Pośrednictwa pracy do nadzwyczajnego zgromadzenia. — W kwestiach wątpliwych w sprawie objęcia kondycji decyduje ściślejszy Zarząd i obecni wówczas członkowie Wydziału.

Lwów. [Protokół z posiedzenia Wydziału Związku Introligatorów, odbytego 2 lipca 1929.] Przewodniczy kol. A. Drewniak, sekretarzuje kol. H. Nowakowski. Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto do wiadomości. — Na interpelację kol. Kulikowskiej w sprawie kol. Tomaszewskiego, kol. przewodniczący przyrzekł zbadać podniesione zarzuty. — W sprawie wielkich załóg członków, które wynoszą ponad 2.000 zł., wywiązała się dyskusja, poczem uchwalono wezwać zalegających do wyrównania niezapłaconych wkładek, w przeciwnym razie postąpi się z nimi w myśl statutu. — Uchwalono wypłacić 50 zł. dla strajkujących stolarzy. — Poruszono sprawę wypożyczenia książek z biblioteki obcym osobom: uchwalono wypożyczać je tylko członkom organizacji. — Uchwalono pokryć z funduszu organizacji resztę należności za „Pobudkę” w kwocie 17'20 zł.

SĄD POLUBOWNY

Protokół z pierwszego, konstytuującego posiedzenia członków Sądu Polubownego, wybranych na dorocznym Walnym Zgromadzeniu Stow. „Ognisko” we Lwowie dnia 27 maja 1929. Posiedzenie zajął przewodniczący „Ogniska”, kol. A. Kusyk. Przystąpiono do ukonstytuowania się Sądu: Prezesem Sądu wybrano kol. Piotra Iwachowca, sekretarzem kol. Mikołaja Hałuszkę. Członkowie Sądu kol.: Chejfec Leon, Prokopowicz Franciszek, Wiśniewski Władysław; zastępcy: Bernas Józef, Rosiński Franciszek.

Orzeczenia Sądu

I.

Z posiedzenia dnia 8 lipca 1929:

Sąd Polubowny przy Stow. druk. „Ognisko” we Lwowie, na skutek skargi Wydziału z 3 VII. 1929 przeciw kol. I. Schechtlowi dotyczącej publicznej obrazy na Walnym Zgromadzeniu „Ogniska” kol. Garlińskiego, uchwalil jednomyślnie zażądać od kol. Schechtla Izaka publicznego przeproszenia kol. Leona Garlińskiego przez umieszczenie odpowiedniej notatki w najbliższym numerze „Ogniska”. — Uzasadnienie: Sąd Polubowny, po przesłuchaniu stron interesowanych jakoteż świadków, przez tychże naprowadzonych, nabrał przekonania, że wyrażenie się kol. L. Garlińskiego na Walnym Zgromadzeniu „Ogniska” dnia 27 maja 1929, które wprawdzie miało miejsce w czasie dyskusji nad sprawą darowania kary kolegom, pracującym w drukarni „Sztuka”, jednak dyskusja nabrała charakteru ogólnego i wyrażenie kol. L. Garlińskiego dotyczyło ogółu tych kolegów, którzy przez łamanie cennika prowadzą w organizacji robotę destrukcyjną i tem samem w wysokim stopniu utrudniają Wydziałowi Organizacji pracę. Wobec tego obelżywe wyrażenie się kol. Schechtla,

zrzucone pod adresem kol. L. Garlińskiego, było w wysokim stopniu nietaktowne, tembardziej, że kol. L. Garliński, jako członek Zarządu Organizacji, mający pełne zaufanie u większości kolegów, w swoim przemówieniu nikogo osobiście nie dotknął.

II.

Sąd Polubowny przy Stow. drukarzy „Ognisko” uchwalil jednomyślnie odrzucić skargę kol.: Wassermana Abrahama, Kuliner Barucha, Schechtla Izaka, Weinbauma Marka i Serbera Dawida przeciw kol. Garlińskiemu Leonowi o obrazę czci, jako nieuzasadnioną. — Uzasadnienie: Sąd Polubowny, po przesłuchaniu stron interesowanych jakoteż świadków, przez tychże naprowadzonych nabrał przekonania, że wyrażenie się kol. L. Garlińskiego na Walnym Zgromadzeniu „Ogniska” dnia 27 maja 1929 r., które wprawdzie miało miejsce w czasie dyskusji nad sprawą darowania kary wymienionym kolegom, jednak dyskusja nabrała charakteru ogólnego i wyrażenie kol. L. Garlińskiego dotyczyło ogółu tych kolegów, którzy przez łamanie cennika prowadzą w organizacji robotą destrukcyjną i tem samem w wysokim stopniu utrudniają Wydziałowi Organizacji pracę.

III.

Z posiedzenia dnia 19 lipca 1929:

Sąd Polubowny przy Stow. drukarzy „Ognisko”, na skutek skargi wniesionej przez kol. Franciszka Prokopowicza przeciw kol. Wiaczesławowi Altyńskiemu o obrazę czci, wydał w dniu 19 lipca 1929 r. następujące orzeczenie: Kol. W. Altyński za nieuzasadnioną obrazę czci kol. Fr. Prokopowicza winien tegoż w oficynie drukarni N. T. im Szewczenki przeprosić, a zarazem złożyć 10 zł. tytułem grzywny na Fundusz Sierót po drukarzach. Zarazem Sąd Polubowny wyraża naganę kol. Altyńskiemu za wysoce nietaktowne zachowanie się wobec starszego kolegi. — Uzasadnienie: Sąd Polubowny, po przesłuchaniu stron i świadków, nabrał przekonania, że podejrzenie kol. W. Altyńskiego, jakoby kol. Fr. Prokopowicz doniósł, względnie wskazał Zarządowi drukarni, że kol. Altyński jest sprawcą defektów przy maszynach do składania, jest niczem nieuzasadnione, chociaż dowiedzionem zostało, że w kilku wypadkach maszyny zostały zepsute wskutek nieumiejętnego obchodzenia się któregoś z kolegów, pracujących przy maszynach. Zarządzenie więc Zarządu drukarni, zmieniając rozkład pracy przy maszynach, okazało się konieczne nie tylko dla wykrycia sprawcy defektów i usunięcia ciągłych tarć i nieporozumień wśród kolegów, ale także do uniknięcia kosztów powodowanych naprawą i stojką maszyn.

CI, CO ODESZLI

Juljan Lewicki, składacz, członek Z. Z. D. i Stow. „Ognisko” we Lwowie, zmarł dnia 20 lipca 1929, w 52 roku życia. Zmarł na chorobę proletariatu, a dobila go ciężka, zabójcza praca maszynowa. Kol. J. Lewicki znany był w szerokich kołach kolegów, którzy też oddali mu ostatnią przysługę w dniu odprowadzenia zwłok na miejsce wiecznego spoczynku. Przed kryptą pogrzebową odśpiewał pieśń żałobną Chór Drukarzy.

Zuzanna Wdowiakowa, żona naszego kolegi, zmarła 14 lipca b. r. w Domu Drukarzy w Mikuliczynie, przeżywszy lat 49. Zgon, prawie nagły, ś. p. Wdowiakowej bezsprzecznie wywarł bardzo przykre i bolesne wrażenie na letnikach, którzy kol. Wdowiakowi wyrazili swe współczucie. My również na tej drodze składamy koledze J. Wdowiakowi serdeczne słowa współczucia.

Cześć Ich pamięci!

BIBLIOGRAFJA

Bonawentura Lenart: Piękna Książka, jako zespół czynników materialnych, papieru, czcionek, ilustracji światłokowych, druku i oprawy. Wilno, 1928. Drukarnia „Lux”. Wydano z zasiłku Min. W. R. i O. P. Str. 30, format A 5.

Autor, znany esteta, w broszurce powyższej podaje szereg uwag, jak ma wyglądać Książka Piękna. Wskazując na piękno książki już w jej zaraniu, przechodzi do książki współczesnej, wreszcie troszczy się o książkę przyszłości. Ażeby książka naprawdę była piękna,